

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4434/2023
06.03.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Зорана Хацића и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Петар Мијановић, адвокат из ..., против туженог Предузећа за унутрашњу и спољну трговину „Еуроин“ доо Земун, чији је пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., ради поништаја решења и враћања на рад, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2051/2023 од 09.08.2023. године, у седници одржаној 06.03.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2051/2023 од 09.08.2023. године.

ОДБИЈА СЕ, захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2051/2023 од 09.08.2023. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Суботици, Судске јединице у Бачкој Тополи П1 233/22 од 09.05.2023. године, којом је усвојен тужбени захтев тужиоца и поништено као незаконито решење туженог од 13.10.2022. године о отказу уговора о раду број .. од 14.07.2021. године из разлога предвиђених чланом 179. став 3. тачка 1. Закона, јер запослени није поштовао радну дисциплину предвиђену Законом о раду и актима код послодавца и то тако што је неоправдано одбио да обавља послове и извршава налог послодавца, а поштовање радне дисциплине је такво да запослени не може да настави рад код послодавца, обавезан је тужени да тужиоца врати на рад као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 70.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, бр.72/2011...10/2023 у даљем тексту: ЗПП), Врховни суд је оценио да ревизија туженог није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Ревизијским наводима оспорава се правилност утврђеног чињеничног стања на којем су засноване нижестепене одлуке, али погрешно и непотпуно утврђено

чињенично стање не представља дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 1. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је засновао стални радни однос код туженог на неодређено време уговором о раду од 14.07.2021. године, ради обављања послова одржавања машина и техничке подршке у погону туженог у Послови тужиоцевог радног места обухватају редовну контролу исправности машина и опреме, отклањања кварова на машинама и опреми, те обављања других послова по налогу шефа производње или директора. На тужиочев рад није било примедби, своје послове је уредно обављао те је поступао по налозима претпостављених који су били у смени, контактирао је са Агенцијом за безбедност на раду везано за њихов део посла око безбедности машина, атеста и контроле исправности истих. Дана 26.09.2022. године, у погону туженог у ..., запримљен је мејл од Агенције за безбедност на раду, насловљен запосленој ББ у којем се наводи, између осталог, да је обавеза туженог према Правилнику и поступку прегледа и провере опреме за рад испитивање услова радне околине, да прегледају опрему за рад пре почетка коришћења исте и давање на употребу запосленима, наведено је да је потребно да мајстор који води евиденцију о свим машинама које долазе у ... евидентира које машине су добијене на коришћење из других места, од задњег прегледа који је био 08.09.2021. године у мејлу су тачно означене машине које су прегледане дана 08.09.2021. године као и машине на којима је отклоњен недостатак и које требају бити поново прегледане. У прилогу мејла достављен је образац број 9 свих прегледаних машина у погону у..., те да се упореди овај списак машина које су прегледане са стањем машина у погону. Наредног дана на почетку радног времена, ББ је рекла запосленој ВВ да наведени мејл и списак преда тужиоцу и да он обави тај посао, ВВ је одштампала свој мејл без прилога – образац број 9 и дала га тужиоцу, те му је рекла да Агенција за безбедност тражи да се хитно достави списак машина са датумима баждарења истих. Тужилац јој је одмах одговорио да он нема те податке и да из тих разлога наложени посао не може извршити. ВВ му је одговорила да је то налог ББ и да он тај посао треба да изврши, тужилац је започео попис машина, с тим да ником није саопштио да је кренуо са извршавањем радног задатка и у свеску је уписивао само податке које је имао на самој машини, и то назив машине и инвентарски број и датум производње. Тужилац је отишао код ББ и рекао јој да наложени посао не може да изврши из разлога што он нема податке који се захтевају. Тужилац је након завршеног пописа машина уочио када је упоредио податке са обрасцем број 9, да је код 33 машине истекао рок баждарења, да неким машинама нису замењени сигурносни вентили.

Истог дана после подне, тужилац је имао висок притисак, па се јавио лекару који му је отворио боловање почев од 29.09.2022. године. Дана 04.10.2022. године тужилац је примио упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду због непоштовања радне дисциплине односно неоправданог одбијања да изврши налог послодавца, да је повреда такве природе да запослени не може да настави рад код послодавца, да је дана 27.09.2022. године тужилац одбио налог издат од стране шефа производње ББ, да сачини попис машина. Тужилац се изјаснио на упозорење писаном изјавом од 11.10.2022. године, у којем је између осталог навео да 27.09.2022. године није одбио да изврши наредбу, већ да је неизводљиво да изврши наређење без потребних докумената. Побижаним решењем туженог од 13.10.2022. године, тужиоцу је отказан уговор о раду из разлога предвиђених чланом 179. став 3. тачка 1. Закона о раду, да тужилац није поштовао радну дисциплину предвиђену Законом о раду и

актима послодавца, односно што је неоправдано одбио да обавља послове и извршава налоге послодавца, те да је непоштовање радне дисциплине такво да запослени не може да настави рад код послодавца. Решење је тужилац примио 14.10.2022. године.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања нижестепени судови су усвојили тужбени захтев тужиоца налазећи да тужилац није никада раније био упозораван, опомињан нити кажњаван, да тужилац није имао могућности да поступи у складу са налогом непосредног претпостављеног – руководиоца, јер није имао приступ подацима за које је наведено да треба да унесе у попис – датум контролисања истих, а неспорно је да је те податке имала Агенција и секретарица администрације туженог.

По оци Врховног суда нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 179. став 3. тачка 1. Закона о раду, прописано је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то ако неоправдано одбије да обавља послове и извршава налоге послодавца у складу са законом.

У конкретном случају, тужилац 27.09.2022. године није неоправдано одбио да изврши усмени налог дат од стране претпостављеног него се противио истом наводећи да такав налог он не може извршити, с обзиром на то да он нема податке који се захтевају, односно да те податке имају само Агенција за безбедност на раду и секретарица туженог, што међу странкама није било спорно. Након достављања потребних докумената, тужилац је благовремено извршио налог претпостављеног, те приликом одлучивања тужени није узео у обзир околности које се односе на разлоге непоступања, односно да ли је имао све могућности да обави задатак који му је претпостављени задао, те понашање тужиоца није било таквог карактера да оправдава престанак радног односа. Стога су правилно нижестепени судови поништили, као незаконито, решење о отказу уговора о раду тужиоцу и усвојили захтев за враћање на рад, имајући у виду да је правна последица поништаја решења о отказу уговора о раду реинтеграција запосленог односно враћање на рад, сходно члану 191. став 1. Закона о раду.

Супротно наводима ревизије туженог, другостепени суд је правилно применио материјално право, када је закључио да је решење о отказу уговора о раду незаконито.

Неосновани су наводи истакнути у ревизији да је до повреде радне дисциплине дошло од стране тужиоца услед неизвршавања радног налога, јер су нижестепени судови правилно утврдили да 27.09.2022. године тужилац није неоправдано одбио да изврши усмени налог дат од стране претпостављеног, већ није имао податке који су потребни за извршење налога, те је након достављања свих потребних докумената наредног дана, тужилац извршио радни задатак који му је наложен од стране претпостављеног.

Осталим ревизијским наводима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што не представља ревизијски разлог сагласно члану 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Захтев туженог за накнаду трошкова ревизијског поступка за састав ревизије је неоснован, будући да тужени са ревизијом није успео у смислу члана 165. став 1. ЗПП.

Председник већа – судија

Весна Субић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић